

brodę i rozpalone oczy wlepił w Zygiera. Dręczyło go przemierzone złudzenie, że on to wszystko już niegdyś słyszał, że on to nawet gdzieś jakby własnym okiem widział, ale nie mógł pojąć, co będzie dalej — i słuchał, słuchał ze wstrętem i złością, ale z dreszczem dziwnego bólu w piersiach. Wtem Zygiek zaczął mówić: (...)

Żołnierz, jako młyn palny, nabija, grzmi, kręci
 Broń od oka do nogi, od nogi — na oko...
 Aż ręka w ładownicy długo i głęboko
 Szukała... Nie znalazła... I żołnierz pobladnął,
 Nie znalazłszy ładunku, już bronią nie władnął
 I poczuł, że go pali strzelba rozogniona,
 I puścił ją, i upadł... Nim dobiją, skona...

Borowicz zamknął oczy. Znalazł już wszystko. To ten sam żołnierz, o którym mówił mu przed laty strzelec Noga na pagórku pod lasem. Ten sam, zabity nahajami, leżący w skrwawionej mogile pod świerkiem. Serce Marcina szarpnęło się nagle, jakby chciało wydrzeć się z piersi, ciałem jego potrząsało wewnętrzne łkanie. Ścisnął mocno zęby, żeby z krzykiem nie szlochać. Zdawało mu się, że nie wytrzyma, że skona z żalu. Sztetter siedział na swym miejscu wyprostowany. Powieki jego były jak zwykle przymknięte, tylko teraz kiedy niekiedy wymykała się spod nich łza i płynęła po bladej twarzy.

Stefan Żeromski, *Szyfrowe prace*, Poznań 2009

Zadanie 1. (0 – 1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

W przytoczonym fragmencie akcja rozgrywa się w czasie lekcji

- A. języka rosyjskiego.
- B. języka polskiego.
- C. języka łacińskiego.
- D. historii.

Zadanie 2. (0 – 1)

Oceń prawdziwość poniższych informacji. Zaznacz F przy zdaniu fałszywym.

Ucznia recytującego wiersz cechowała

1.	odwaga cywilna.	F
2.	odpowiedzialność za własne słowa i czyny.	F
3.	wyniosłość.	F

Zadanie 3. (0 – 1)

Oceń prawdziwość poniższych sformułowań. Zaznacz P, jeśli sformułowanie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

Bernard Zygiek zaprezentował własną interpretację utworu.	P	F
Podczas całej recytacji utworu Marcin Borowicz odczuwał wstręt i złość.	P	F